

A U F R U F

LITAUER!

Durch Erlass vom 17. Juli 1941 hat mich der Fuehrer des Grossdeutschen Reiches

ADOLF HITLER

zum „Reichskommissar fuer das Ostland“ ernannt. In dieses Gebiet ist auch der ehemalige Freistaat Litauen eingeschlossen.

Ebenso hat der Fuehrer mit Erlass vom gleichen Tage fuer das Gebiet des ehemaligen Freistaates Litauen

Herrn Dr. Adrian von RENTELN

als Generalkommissar eingesetzt. Generalkommissar Dr. von Renteln ist mir als dem Vertreter der Reichsregierung fuer das Reichskommissariat Ostland fuer die Durchfuehrung aller Erlasse und Verordnungen der Reichsregierung bezw. meiner eigenen in Litauen verantwortlich. Seinen eigenen Erlassen und Verordnungen innerhalb dieses Gebietes ist in jedem Falle ebenso Folge zu leisten.

Ich richte zunaechst an die Bevoelkerung der Gebiete suedlich der Duena bis einschliesslich der Grenzen des ehemaligen Freistaates Litauen die Aufforderung, sich der mir gestellten Aufgabe, Ordnung und Arbeit in diesen Gebieten wieder herzustellen, mit aller Kraft und geschlossen zur Verfuegung zu stellen.

Der Bolschewismus bedrohte ganz Europa. Er war auf dem Marsch, Deutschland zu ueberfallen, er hat auch Euch furchtbarste Wunden geschlagen. Wenn dieser Weltfeind noch einige Jahre bei Euch gehaust haette, dann waere Euch von Eurem Gut und Eurem Volke nichts uebrig geblieben. Die Bolschewistenfuehrer haetten Euch nach Sibirien verschleppt, Euch ausgeraubt und ermordet. Mit dem Einsatz ihres Blutes hat die Wehrmacht des deutschen Volkes den bolschewistischen Weltfeind niedergeschlagen, jeder wird daher begreifen, dass dieses deutsche Volk jetzt damit die Pflicht und das Recht uebernommen hat, die Verhaeltnisse so zu gestalten, dass niemals mehr eine aehnliche Gefahr die Traditionen der Voelker Europas, ja ihr ganzes Dasein neu bedrohen kann.

Jene, die Euch in den letzten zwanzig Jahren so viel Freiheit versprochen hatten, glaubten, in dem Ausspielen zwischen der Sowjetunion und dem Deutschen Reich ihre Politik betreiben zu muessen. In dem Augenblick aber, als das Deutsche Reich, angesichts eines englischen Ueberfalles, auf bestimmte Gebiete im Osten als seine Interessensphaeren verzichtete, da zeigte sich diese fuer Euch alle verhaengnisvolle Haltung in ihrer wahren Gestalt. Die Sowjetunion konnte Euch widerstandslos ueberfallen.

Trotz allem, was dem Deutschtum an Schaden zugefuegt wurde und was an Angriffen gegen das nationalsozialistische Deutsche Reich geschehen ist, wird die Reichsregierung sich im Interesse Eurer Wohlfahrt bemuehen, Euch Arbeit, Brot und fortschreitende Entwicklung zu sichern. Jedoch muss die deutsche Verwaltung fordern, dass ihre Anordnungen unbedingt befolgt werden; denn sie dienen nur diesem einen Ziel: der Sicherheit des Landes und der Sicherstellung Eures Lebens. Die deutsche Verwaltung wird Eure Vertreter in den Gemeinden und Staedten zur Mitarbeit heranziehen. Sie wird noetigenfalls Vertrauensmaenner aus Eurem Volk bestellen, durch die Eure Wuensche dem Reichskommissar, dem Generalkommissar und den Gebietskommissaren uebergeben werden koennen, und sie wird Euch Schutzorgane bilden lassen fuer die Sicherheit Eurer ganzen Arbeit und Eures Lebens.

Ich erwarte, dass die ganze Bevoelkerung meinen Anweisungen Folge leisten wird, um die schweren Wunden zu heilen, die der bolschewistische Weltfeind auch Euch geschlagen hat. Erst dann wird in Zukunft wieder Kultur und Wohlfahrt erstehen, erst dann werdet Ihr alle in Frieden leben koennen. Das Deutsche Reich gibt Euch die Moeglichkeit dazu. Es liegt jetzt an Euch, diese Moeglichkeit auszunutzen.

LOHSE

Reichskommissar fuer das Ostland

Kauen, den 28. Juli 1941.

A U F R U F

LITAUER!

Nach meiner Ernennung durch den Fuehrer des Grossdeutschen Reiches habe ich die Zivilverwaltung des Gebietes des ehemaligen Freistaates Litauen uebernommen.

Als Gebietskommissare sind bestellt:

- fuer Kauen - Stadt Gebietskommissar Kramer,
- „ Kauen - Land Gebietskommissar Lentzen,
- „ Wilna - Stadt Gebietskommissar Hingst,
- „ Wilna - Land Gebietskommissar Wulff,
- „ Schaulen Gebietskommissar Gewecke.

Den Erlassen der Gebietskommissare ist in jedem Falle Folge zu leisten.

Anordnungen fuer die Zivilbevoelkerung werden zukuenftig nur durch die Zivilverwaltung und deren Organe getroffen.

Bereits erlassene Anordnungen der deutschen Wehrmacht auf dem zivilen Sektor bleiben bis auf weiteres in Kraft.

LITAUER!

Der Wiederaufbau des mir anvertrauten Gebietes soll sofort in Angriff genommen werden. Eure Arbeit an Euren Arbeitsplaetzen in Stadt und Land dient diesem Aufbau. Helft mit allen Kraeften, die Spuren der bluetigen Bolschewistenherrschaft zu tilgen.

VON RENTELN
Generalkommissar

A T S I Š A U K I M A S

LIETUVIAI!

1941 m. liepos 17 dienos įsakymu Didžiojo Vokiečių Reicho Führeris

ADOLF HITLER

paskyrė mane „Reichskomisarų Rytų kraštui“. Į tą sritį įeina ir buvusioji Lietuvos Respublikos teritorija.

Tos pat dienos įsakymu Führeris paskyrė

PONĄ DR. ADRIANĄ VON RENTELN

Generalkomisarų buvusios Lietuvos Respublikos teritorijai. Generalkomisaras Dr. von Renteln yra atsakingas man, kaip Reicho vyriausybės Reichskomisariato Rytų kraštui atstovui, už visų Reicho vyriausybės, o taip pat ir mano įsakymų bei parėdymų vykdymą. Jo paties įsakymai bei parėdymai toje srityje yra taip pat kiekvienu atveju privalomi.

Aš kviečiu visus piliečius, gyvenančius buvusios Lietuvos Respublikos teritorijoje ir žemėse ligi Dauguvos upės, vieningai ir sutelkus visas jėgas prisidėti prie man skirto uždavinio įvykdymo — atstatyti toje srityje tvarką ir normalias darbo sąlygas.

Bolševizmas grėsė visai Europai. Jis buvo pasiruošęs užpulti Vokietiją. Jis padarė ir jums skaudžių žaizdų. Jei šis pasaulio priešas būtų dar keletą metų pas jus viešpatavęs, tai maža kas bebūtų likę iš jūsų tautos ir jos sukurtų vertybių. Bolševizmo vadai būtų jus nugabenę į Sibirą, būtų jus apiplėšę ir nužudę.

Aukodamos savo kraują, vokiečių tautos karinės pajėgos parbloškė bolševikinį pasaulio priešą. Todėl kiekvienas supras, kad tuo pačiu vokiečių tauta perėmė teisę ir pareigą sudaryti tokias sąlygas, kad panašus pavojus niekad nebegalėtų grasinti Europos kultūrai ir Europos tautoms.

Tie, kurie jums per pastaruosius dvidešimt metų taip daug laisvės žadėjo, manė, kad jų politikos tikslu turi būti pusiausvyros išlaikymas tarp Sovietų Sąjungos ir Vokiečių Reicho. Tą akimirksnį betgi, kada Vokiečių Reichas, Anglijos užpultas, turėjo atsisakyti nuo savo interesų gynimo Rytuose, pragaištingoji jums visiems buvusios politikos laikysena parodė savo tikrąjį veidą. Sovietų Sąjunga turėjo progą jus be pasipriešinimo užgrobti.

Nežiūrint visų nuostolių, kuriuos vokiškumui teko pakelti, nežiūrint visų prieš nacionalsocialistinį Vokiečių Reichą nukreiptų puolimų, Reicho valdžia rūpinsis jūsų gyvenimo gerove, rūpinsis, kad visi turėtų darbo, duonos ir tolimesnės pažangos sąlygas. Tačiau vokiečių valdžios organai reikalauja, kad jos visų įsakymai būtų griežtai vykdomi, nes jie siekia tik vieno tikslo: užtikrinti krašto saugumą ir jūsų kasdienį gyvenimą. Vokiečių valdžios organai valsčiuose ir miestuose bendradarbiaus su jūsų atstovais. Reikalui esant, jie pasikvies patikėtinius iš jūsų tautos tarpo, kurie galės Apygardų komisarams, Generalkomisarui ir Reichskomisarui pateikti jūsų pageidavimus. Jie suorganizuos apsaugos organus jūsų darbo ir gyvenimo saugumui patikrinti.

Aš tikiuos, kad visi gyventojai paklausys šių mano nurodymų, kad tuo būdu greičiau pavyktų užgydyti tas žaizdas, kurias bolševikinis pasaulio priešas yra jums padaręs. Tik tuomet vėl suklestės kultūra ir ekonominė gerovė, tik tuomet jūs visi vėl galėsite taikoje gyventi. Vokiečių Reichas suteikia jums palankias sąlygas. Dabar viskas priklauso nuo jūsų šiomis sąlygomis pasinaudoti.

LOHSE

Reichskomisaras Rytų Kraštui

Kaunas, 1941 m. liepos 28 d.

A T S I Š A U K I M A S

LIETUVIAI!

Didžiojo Vokiečių Reicho Führerio paskirtas, aš perėmiau civilinį buvusios Lietuvos Respublikos srities valdymą.

Apygardų komisarams skiriami:

- Kauno miestui — Apygardos Komisaras Kramer,
- Kauno apygardai — Apygardos Komisaras Lentzen,
- Vilniaus miestui — Apygardos Komisaras Hingst,
- Vilniaus apygardai — Apygardos Komisaras Wulff,
- Šiauliams — Apygardos Komisaras Gewecke.

Apygardų komisarų įsakymai visais atvejais turi būti vykdomi.

Civiliams gyventojams ateity parėdymai bus duodami tik civilinio valdymo valdžios ar jos organų.

Anksčiau išleisti vokiečių karo vadovybės parėdymai, liečią civilinį gyvenimą, galioja ir toliau.

LIETUVIAI!

Man patikėtos srities atstatymo darbas turi būti tučtuojau pradėtas. Jūsų darbas mieste ir kaime patarnaus šiam atstatymui. Visomis jėgomis padėkite išnaikinti kruvinojo bolševistinio viešpatavimo pėdsakus.

VON RENTELN
Generalkomisaras

VAIŽGANTAS JUNGĖ VISUOMENĖ

Šis gyvenamas laikas daugeliu požūrių verčia prisiminti Tumą - Vaižgantą, kurį išgyveno ilga ir turtingą lietuvių tautos raidos istoriją. Gal būt, šiandien visiems aišku, kaip jis šiuos laikus pergyventų. Jis bėgintų: taikintų, kur yra nedarnumų, guostų, kur yra tautinio paklimumo ir vienybės, pyktų ir bar'usi dėl netvarkos, kaip kitados jis išbarė spaudoje Kauno miesto savivaldybę dėl savo brangaus inamų taksiuko... Ir tikrai, neperdėtai, kurį laiką Vaižgantas buvo visuomenės barometras, tikriausiai sakant, smogikas prieš bet kur pasireiškusių visuomenės irimą. Ir aš nežinau, kuri visuomenės srovė nebūtų jo gerbusi kaip žmogaus, kuriame trykšta atvirumas, nuoširdumas ir neva poliškavimas be kraistės. Toji Dievo dovana buvo nepaslepama, ir tai buvo jo gyvenimo vainikas.

Jis nebuvo olimpietis: šaltas, nuoseklus, apsišarvojęs paragrafais sprendėjas. Aš manau, kad Vaižgantas neatsisakytu nuo tokio sakinio: kam tu man kiši suktus paragrafus ir miglotus sprendimus, kad mano protas ir sąžinė rodo visai ką kita. Sveikas protas ir gryna sąžinė buvo nuolatinis Vaižganto vadovas.

Vaižgantų rūpėjo Lietuva, rūpėjo lietuvis. Ir taip buvo su Vaižgantu visais laikais, pradėdamas nuo spaudos draudimo metų. Vardan lietuviškumo jis gal nenusidėdavo bažnyčiai, bet kai kurių katalikų bažnyčios hierarchų akyse aiškiai buvo nemalonėje. Bet Vaižgantas to nepaisė, kiek jis jautėsi teisingas ir sąžiningas, nes vienybės laimėji-

mą visuomenėje jis, matyt, laikė tokiu veršingu ir brangiu reikalu, kad organiškai ten buvo gyvas ir švietus.

Vaižganto išgyventi Lietuvos augimo tarpai buvo labai skirtingi, audringi ir lemiami. Ir jis buvo vienas tų veikėjų, kuris sprendimuose svėrė, keldamas taikinimo šūkj. Ir visur jam pakako entuziazmo, nugalimos vilties laimėi, ir daug ką jis nugalėjo intucija ateities perspektyvose.

Prisiminkime senus Vilniaus laikus su inžin. Petru Vileišiu. Kiek jie tada buvo sunkūs, beviltingai sunkūs prikelti lietuvių tautai pilnam žydėjimui: kova su lenkų dvasininkų amžiais įtvirtintomis dvasios tvirtovėmis, kova su rusų biurokracija ir rusinimo politika ir kova lietuvių tarpe, tarp savės, tarp „pirmeivių“ ir „atžagareivių“. Kiek ten mes mažame Vaižganto švietos ir entuziazmo, kad mus stebina jo išstvermingumas ir ryžtumas. Prisimindamas tuos laikus, Vaižgantas P. Vileiši, kuris savo sumanymais ir medžiaginiais išekliais buvo judėjimo centras, charakterizuoja be galo taikliai ir teisingai. P. Vileišis vienybę laikė konglomeratu, ne lydinium. Atseit, Vaižgantas vienybę laikė perdėm lydinio reikalu. Kai konglomeratas visuome galėjo subyrėti, lydinys galėjo parodyti atsparumo, vieningumo jėgos. Istorijos perspektyvoje, ar tai nebuvo Vaižganto teisingas nusistatymas? Kažin, ar besirastų tokių, kurie priešingai tvirtintu. Vilniaus lietuvių negausiame inteligentų būrelyje

kitokios politikos ir negalėjo būti: visais reikalais lietuvius suburti vieningam darbui, vieningai idėjai Lietuva atstatyti.

Vėlesniais laikais Vilniuje, „Vilties“ periodas, Vaižgantas tam pačiam reikalui lydinio lietuvių inteligentią su kunigija. Tas nuveiktas darbas be kun. Tumo - Vaižganto neįsivaizduojamas ir nepakankamai įvertintas mūsų politikos ir švietimo atžvilgiu. Ten jis buvo jau daugiau kaip asmuo: jis buvo vieningo darbo simbolis. Be Vaižganto tas darbas, atrodo, būtų buvęs didelio pakrikimo kelyje. Be abejo, jis turėjo nepaprastai gerų taikintų visam lietuviškajam judėjimui kelti ir vadovauti. Vaižgantas buvo tuo aukštinu pinigų, kuris visur buvo, visur spindėjo, visur be rūgimo, be rūdies šešėlio. Ir lenkų dvasininkai Vaižgantą persekiojo ir baudė kaip visos lietuviškosios kunigijos dvasią.

Kad Vaižgantas buvo visuomenės lydinio idėjos vergas, kulminacinių įvykių pasireiškė Petrapilio Lietuvių Seime, kada jis sušuko: „Aš daugiau nepolitikas!“ Tai jo, gal būt, vienintelis žestas savo sielos nusiminimui. Kai jis pamatė, kad tame Seime vienybė nebegalima nei suldynti, nei sulipdyti, kada lietuvių, nublokšči iš savo tėvynės į Rusiją, nebegali susitarti vieningai atstatyti Lietuvą, Vaižganto jautri siela negalėjo pakelti, negalėjo išvažiuoti lietuvių einantį prieš savo reikalus. Kas jam liko bedaryti, juo labiau, kad jis pakankamai jautėsi turįs teisės kalbėti ir veikti Lietuvos gerovei? Jo valdų atsis'ojosi siaubas ir tikrai kaip sąžinės balsas galėjo sušukti: „Aš daugiau nepolitikas!“ Jo jėgos suburti — neveikė.

Istorijos perspektyvoje, ar Vaižgantas nebuvo teisingas? Kai antriniai reikalavimai ar ambicijos nusveria didžiąją idėją, net tautos likimą, ar sąžiningam kūrėjui negali pasivaikinti hidros siaubas, naikinąs beapsireiškiančią gyvybę? Jeigu Vaižgantą, nepataisomą optimistą, bet kur sugebantį rasti švietis pragiedrulių, aplinka vertė visiškai nusiminti, tai ką kalbėti apie silpnąvalius, silpnabūdžius, kurie nuo pavojaus šešėlio bėga? Ką kalbėti apie tokius, kurie eina tik ten, kur mato, kad ten viskas sutvarkyta, taip sakant, eina „ant galavo“, bet niekuomet neis kurti, tvarkyti ir aukoti bei rūpėsčio pakelti? Vaižgantas eina mums pasiaukojimo ir atkaklios kovos pavyzdžiu.

Jau laisvoje Lietuvoje Vaižgantas žydėjo visišku savo optimizmu. Jo žili plaukai ir spindinčios akys žaidė Lietuvos laukų saulėje. Į visus juodus gyvenimo taškus jis reguluodavo net pikta, nes jam atrodė, taip tas viskas menka ir neverta dėmesio, kad gaila žodžio menkyste, kuri pati savaime turi stipumą. Bet savo būdu negalėjo pakęsti nereagavęs. Ir vis tik jam buvo visur švietis, skoninga. Jis jautėsi laimingas atkovojęs Lietuvos dirvonus ir turtus lietuvių broliams ir seserims. Jis metėsi grynai į literatūros kūrybos darbą, nes politiką, net aukštąją politiką, vedė lie-

tuviai, patikėtini vyrai, kurie Lietuvos neparduos.

Ir vis tik... Vienam pirmųjų perversmų įvykus Lietuvoje, Vaižgantas „susirgo“... Nevienas gal iš mūsų atsimena jo žodžius, kai jis, pridėjęs ranką prie širdies, skundėsi: „Gal būt gerai... taip... bet mano širdyje kažkas trūko... jaučiu, kad tautoje kažkas lūžo...“ Jis taip sunkiai pergyveno tautos lūžimą, kaip retas. Jis aiškiai nespėdė, ar tas gerai, ar blogai iš esmės. Bet jis lūžimo negalėjo lengvai išgyventi. Tautos lūžimas perversmo formoje Vaižgantui suėdė tautos pavojaus šmėklą. Lietuviai prieš lietuvius daro perversmą ir tuo augina nepasitikėjimo už savųjų tarpe. Tai buvo per skaudu, per žiauri forma, užkrečiamas pavyzdžiai. Lietuvius vaizdavosi ramaus darbo žmonėmis, nepriklausomas Lietuvos sulydintus ilgiems amžiams vieningai dirbti. Ir čia jis buvo teisingas prognozo atžvilgiu.

Iš Vaižganto galima daug ko pasimokyti, jį reikia skaityti ir studijuoti, nes jis moka parodyti švietos ten, kur, rodos, baisiai nyku ir liūdina. Ir kartą jis yra pasakęs parašęs: „tauta susidėdanti ne iš palaidų individų, neš bet kuris asmuo esąs emanacija bendrosios psichės. Kai ta psichė priudrojanči kuria nuotaika, duodanti žiedą - asmenį, o iš jo daug gerų vaisių. Tai ir esą tautos kūrėjai. Atskilėliai velni darbuosis, velni dėvės kurį garbės vardą: jie tautai bus sveikimi ir visuomenės sieloje nepalikis pastovių pėdsakų“.

F. Kirša

Kokia karinė padėtis Rytuose

Žinomo karinio rašytojo majoro Lehmanno straipsnis

BERLYNAS. E. Į klausimą, kokia padėtis penktosios karo savaitės pabaigoje Rytuose, atsako žinomas karinis rašytojas majoras Lehmannas idomiuose straipsnyje, idėtam „Berliner Lokal Anzeiger“ laikraštyje. Nors vyriausiosios kariuomenės vadovybės pranešimai dėl karinių priežasčių paskutiniuoju laiku yra kiek šykštūs, rašo autorius, tačiau yra pažymėtinas 150 kilometrų ir rytus nuo Smolensko esančio Viazmos miesto paminėjimas vokiečių kariuomenės vadovybės pranešime.

Dėl bendros karinės padėties Rytuose — žygis nesulaikoma eina pirmyn, nors dažnai atitinkamų vokiečių vietų tik pavėluotai pranešama. Savaimė suprantama, toliau rašo autorius, kad šiame karo žygyje, kuris ligi šiol, vokiečių karinėms pajėgoms plačiausiai pavartojus visas ginklo rūšis, davė tokią teritoriją, kurios kertiniais akmenimis galėtų būti miestai: Koelnas, Kopenhaga, Poznanė ir Roma, kovos formos žymiai skiriasi savo vyksmu ir milžiniško masto įvykių tempais nuo kitų ligišolinų karų žygių. Keturiš stiprios šarvuoto kylio forma besiveržiančios kariuomenės grupės prasilaužė per 50 kilometrų gilumo kelis kartus užvertę ir smarkiai sustiprintą Stalino liniją, privertė priešą stoti į atkaklias šarvuotųjų kovas ir praskynė kelią iš paskos bangomis žygiuojančioms atskirai besikaunančioms divizionams. Priešui savo milžiniškas nuostolių padarytas spragas besistengiant užkimšti naujai atgabentais kariuomenės junginiais, toliau rašo žinomasis karinis rašytojas, tuo pačiu metu, užtesiant taip brangų laiką, turėjo būti rūpestingai iškrečiami ir išvalomi ligi šiol negirdėtai dideli plotai, kad būtų sutrukdyta atkakliai ir iš pasaly puolančioms priešo kariuomenės vienetams puldinėti mūsų kariuomenę iš užnugario. Nors priešas savo senąją, jau pasauliniame kare išbandytą atsitraukimo taktiką dabar vėl stengiasi pavartoti, ir išvengti moderniausios pasaulio armijos smarkiausio smūgio, tačiau galutinio priešė masės sunaikinimo tikslas

laiko atžvilgiu gali tik kiek nusitęsti, bet artėjančio sovietų karinių pajėgų žlugimo, taip gausiai panaudojant vokiečių puolamuosius šarvuotuosius ir lėktuvus, galų gale niekas neapakeis.

BERLYNAS. VII. 29. ELTA. Srityje tarp Smolensko ir Viazmos puolančieji priešakiniai vokiečių daliniai liepos 26 d. į Maskvą einančioje geležinkelio linijoje, netoli vienos stoties, užliko pakrautų traukinių telkinius ir vieną šarvuotą traukinį. Kelias, einąs šalia geležinkelio, buvo pilnas vorų, kurios 4 ir 5 eilėmis buvo užtvėnkę visą kelią. Sovietų nepastebėti vokiečių pėstininkai, šarvuotųjų naikintojai ir artilerininkai miškų oje vietoje užėmė pozicijas ir atidengė netikėtą ugnį. Kai vokiečių granatos krito į priešė voras, nustebintų bolševikų eilėse kilo baisus samysis. Išlėkė ir ora sunkvežimiai, kurie buvo pakrauti maistu ir municija. Taip pat ir šarvuotus traukinius buvo išvestas iš miesto lauko. Veltui bolševikai stengėsi savo artileriją panaudoti apsigynimui.

Per šias kautynes buvo sunaikinta 20 traukinių su 1.200 vagonų, 1.000 sunkvežimių ir visų rūšių vilkikų ir didelė daugybė kitų sovietų karo medžiagų.

Churchillis giriiasi

Esą Anglijos oro pajėgos pralenkusios Vokietijos oro pajėgas

AMSTERDAMAS. VII. 29. ELTA. Churchillis šiandien ats'ovų rūmuose užginčijo, kad, kaip neseniai kai kurie atstovai tvirtino, britų ginklų gamyboje esanti chaotiška padėtis. Tačiau jis pripažino, kad, bevykdant ginklavimosi programą, „iškiolo kai kurių klausimų, kadangi trys ginklavimo departamentai parodė energijos stoka arba jų tarpe kilo ginčų ir savo kompetencijos ribų peržengimų.“ „Toliau Churchillis padarė ginklų pramonės apžvalgą, dar kartą tvirtindamas, esą Anglijos oro pajėgos jau pralenkusios Vokietijos oro pajėgas. Su savo Šiaurės Amerikos drauga's Anglija pasiekusi tiksliai apibrėžtus sutarties. „Jie, savaime aišku, reikalauja, — pareiškė Churchillis, — labai tikslių duomenų, kas yra daroma su jų tiekiamomis prekėmis. Mūsų pareiga yra juos užtikrinti, kad jie už savo pinigus gaus atitinkamą vertybę“.

STOCKHOLMAS. VII. 29. ELTA. Toliau anglų ministeris pirmininkas atstovų rūmuose kalbėjo apie per tvarkymus, kuriuos iškelė karas tautos maitinimo klausimais. Jis pabrėžė, kad anglai didžiąja dalimi nuo mėsos perėję prie augalinio maisto vartojimo. Mėsa ir daug sūrio, visų pirma, reikalinga kasyklų ir liejyklų darbininkams. Toliau Churchillis kalbėjo apie „mirtinį pavojų“, kurį sudaro vokiečių lėktuvų puolimai britų lėktuvų gamybai ir kitoms ginklavimo pramonės šakoms.

Nepaprastai smarkūs žaibiški uos-

ty ir pramonės centrų puolimai, darbo trukdymas ir nuiraukimas dėl užtemdinimo, taip pat transporto šulaikymas įneša savo dalį į tą netvarką. Toliau Churchillis pažymėjo, kad, peržvelgęs neramų šio vis ilgiau užtrunkančio karo vaizdą, jis jaučias pareigą įspėti atstovų rūmus ir šalį saugotis tiek pesimizmo, tiek ir optimizmo. Šiuo akimirksniu nereikia išleisti į spėliojimus, kad blogiausia jau esą

užpakalyje. Ryšium su tuo Churchillis pažymėjo „baisią Vokietijos jėgą“ ir pasakė, kad

būtų nesąmonė tikėtis, jog ši karą Anglijai laimėsiančios Sovietų Sąjunga arba Jungtinės Valstybės.

Mes tik būsime pasiruošę, baigė Churchillis, įtempti visas savo jėgas ir, jeigu reikės, paaukoti paskutinį savo širdies kraujo lašą.

Nustojo veikusi Suomijos pasiuntinybė Londone

HELSINKIS. E. Liepos 29 dieną Suomijos užsienių reikalų ministerija pranešė, kad, pasikeitus padėčiai, Suomijos pasiuntinybė Londone turi nutraukti savo veiklą iki atskiro potvarkio. Užsienių reikalų ministerijos pranešime sakoma, kad Suomijos vyriausybė būtų dėkinga, jei ji galėtų sužinoti britų vyriausybės nuomonę dėl Anglijos pasiuntinybės Helsinkyje veiklos.

HELSINKIS. E. Ryšium su dip-

Bolševikų užfrontėje didėja suirutė

ISTANBULAS. E. Už sovietų fronto vis daugėja irimo reiškinų. Iš Sovietų Sąjungos į Istanbulą atvykusiuose keleiviuose pasakojimai pasitvirtina sovietų laikraščiuose ir per jų radiją. Laikraščiuose ir per radiją diena po dienos dažnėja atšaukimai, kurie

yra nukreipti į kovą su šnipais, kenkėjais ir, kaip Maskvoje išsireiškia, diversantais. Viename atšaukime, tarp kitko, sakoma, kad diversantai ir kenkėjai gadina telefono laidus, vykdo įvairius teroro veiksmus ir net žudo žymesnius komunistų komisarus. Jie visomis priemonėmis veikia prieš sovietų sistemą ir naikina geležinkelius bei telegrafo ryšius. Šiame atšaukime labai ryškiai atvaizduojama būklė už fronto. Kitame atšaukime raginama sudaryti „naikinamuosius batalionus“ kovai su sovietų režimo priešais krašto viduje. Viename „Pravdos“ straipsnyje griežčiausiai smerkiama suirutė, netvarka ir priešgairinių priemonių nepakankamumas.

Išlaisvinta visa Besarabija

BERLYNAS. E. DNB agentūrai pranešama, kad liepos 27 dieną generolo Antonescaus kariuomenės daliniai išsiveržė į Akkermano uostą, esantį prie Juodosios jūros. Užėmus šį prie Dniestro žiočių esantį miestą jau visa Besarabija yra nuo bolševikų išvalyta. Vokiečių ir rumunų kariuomenės daliniai jau yra užėmę visą tą senąją Rumunijos sritį, kuri maždaug prieš metus buvo sovietams perleista prievartos būdu.

Liepos 28 dieną vokiečių, rumunų ir vengrų kariuomenių daliniai ir toliau tebepuolė bolševikus Rytų fronto pietiniame ruože, kur, nežūrint blogų kelių, buvo pa-

siekta didelių teritorinių laimėjimų. Bolševikai mėgino per įvykusias be jokio tarpusavio ryšio vietinio pobūdžio kautynes pasipriešinti vokiečių, rumunų ir vengrų junginių puolimui ir sulaukyti jų veržimasi pirmyn. Sovietų priešinimasis buvo palaužtas, padarant jiems didelių nuostolių. Tų kautynių metu ir vokiečių bei rumunų pusę perbėgo tūkstančiai bolševikų karių.

Liepos 28 dieną vokiečių kariuomenės daliniai vis siauresniu ratu nepo sovietų kariuomenės dalinius Smolensko apylinkėse. Keliose vietose bolševikai mėgino išsiveržti. Ten įvykusiose atkaklio-

se kautynėse viename miške buvo sunaikinti du sovietų batalionai ir dvi baterijos. Taip pat ir kituose fronto ruožuose, beviltingai mėgindami išsiveržti iš apsupimo, bolševikai turėjo didžiausių nuostolių.

Suomijos fronte vokiečių ir suomių kariuomenių daliniai puolė bolševikų kariuomenės dalinius, drašiais smūgiais atstumdami juos atgal. Viename fronto ruože vokiečių ir suomių puolimas buvo toks staigus, kad ir vokiečių bei suomių rankas pateko 25 sovietų haubicos, 12 pėstininkų patrankų ir 15 granatavaidžių.

Naktį į liepos 29 dieną tvirtos

vokiečių aviacijos pajėgos ištisas valandas puolė Maskvą. Ligi šiol gavomasis žiniomis, tuo puolimu buvo pasiekta labai gerų rezultatų. Miesto šiaurės rytų dalyje po vidunakčio išsiplėtė labai didelis gaisras, o kitose miesto dalyse keli dideli gaisrai ir daug mažesnių.

KRONIKA

NEKELIAUKIME SAVŪJŲ IESKOTI

Daugelis vyrų ir moterų, kurių šeimos nariai buvo bolševikų išvežti arba kurie kitokiu būdu yra dinę be žinios, keliauja jų ieškoti. Paklaidžioję ir nieko neradę, tokie ieškotojai būna priversti krepintis į L. Raudonąją Kryžių, prašydami padėti grįžti namo. Tokie ieškotojai L. Raudonajam Kryžiui sudaro daug vargo ir nereikalingų išlaidų.

L. Raudonojo Kryžiaus vadovybė prašo nevarginti savęs ir kitų, nes toks ieškojimas vis tiek nepasiekia tikslo. Visų politinių kalinių ir tremtinių likimu rūpinasi pats L. Raudonasis Kryžius. Atitinkami pareigūnai stengiasi palaikyti ryšius su grįžusiais, ieško pėdsakų tų, kurie yra toliau išvežti, rūpinasi visų jų grąžinimu į Lietuvą. Būkime savo vietose ir nekeliuokime nei į Kauną, nei į Vilnių, nei į kitus miestus. Būkime kantrūs ir laukime savųjų sugrįžtant.

MOKYTOJŲ KURSŲ VEDĖJAMS

Pranešama, kad šie asmens nuo š. m. VIII-1 d. skirti prad. mokyklos mokytojo cenzui įgyti kursų vedėjais: 1) Vilniaus II vidurinės mokyklos mokytojas Jonas VALANTINAS organizuoja kursus Kaune, 2) Ukmergės mokyk. seminarijos inspektorius Antanas RINKŪNAS — Ukmergėje, 3) Šiaulių mokytojų seminarijos mokytojas Pijus DAMBRAUSKAS — Marijampolėje, 4) Panevėžio mokyk. seminarijos mokytojas Petras BŪTENAS — Panevėžyje, 5) Šiaulių mokyk. seminarijos mokyk. A. RAULINAITIS — Šiauliuose, 6) Trakų mokyk. seminarijos direktorius Juozas MIČIULIS — Trakuose.

Kursų vedėjai prašomi skirtose vietose organizuoti kursus. Kursų darbo planas ir programa bus išsiųsta į prad. mokyklų inspekcijas ten, kur kursai vyksta. Tose inspekcijose kursų vedėjai kartu turi atsilipti ir kursantų prašymus. Pradžios mokyklų inspektorai pareigojami mokytojų kursų vedėjams visur kur padėti — ieškant patalpų, kviečiant lektorius ir kt.

Pradžios Mokslo Departamentas

POLITINIAMS KALINIAMS

Kad politinių kalinių vardu ir jų teisėmis negalėtų pasinaudoti asmens, nieko bendro neturį su politiniu kaliniu, visi politiniai kaliniai, norį gauti jiems teikiamų lengvatų, prašomi apsirūpinti kablėjimų duodamais pažymėjimais, iš kurių būtų aiškiai matyti kalinimo priežastis. Jei tokių pažymėjimų gauti negalima, reikia pasirūpinti žinomų politinių kalinių paliudijimais.

LRK Vyr. Igaliojimas

DAINOS CHORAS

Šiandien Konservatorijos salėje repetuoja tokia tvarka: 17 val. 30 min. altai ir bosai, 19 val. visas choras.

SPORTAS

RYT FUTBOLŲ RUNGTYNĖS

Ryt, ketvirtadienį, 18 val. Kūno Kultūros Rūmų stadione įvyks futbolo rungtynės tarp Kauno miesto ir Kauno priemiesčių ekipų. Pertraukos metu įvyks įdomios dviratinių lenktynės 10 km nuotolyje su baigmėmis kas kilometras.

TENISO PIRMENYBĖS

Rugpjūčio 9 ir 10 d. Kūno Kultūros Rūmų aikštyne ruošiamos Kauno miesto lauko teniso individualinės pirmenybės. Šiose pirmenybėse gali dalyvauti visi sportininkai, iki rugpjūčio 6 d. užsiregistravę Kūno Kultūros Rūmų Sporto Skyriuje.

PARYŽIUS, E. „Paris Soir“ praneša iš Vichy, kad gerai informuotose sluoksniuose laukiama naujo vyriausybės pertvarkymo. Dar šią savaitę įvyksią tuo reikalu svarbių pasitarimų.

MEKSIKOS m. E. Kelios nepriklausomos Meksikos politinės partijos, vadovaujamos vadinamameksikičių „auksamaršinių“, nutarė prašyti valstybės prezidentą tuoj uždrausti komunistų partiją, kuri nuolat lažo Meksikos įstatymus.

RADIJO PROGRAMA

KETVIRTADIENIS, VII. 31.

6.00 Malda, dienos mintys, laikas, žinios, rytinis koncertas (pl.); 7.00 Žinios vokiečių kalba; 7.10 Rytinio koncerto tęsinys; 7.30 Kartojimas žinių, pranešimų, tolimesnė dienos programa; 8.00 — 12.00 val. Pertrauka; 12.00 Varpų muzika iš Karo muziejiaus, laikas, žinios, tolimesnė dienos programa; 12.20 Plokščių muzika; 12.30 Žinios vokiečių kalba; 12.45 Informacijos; 13.00 Vidudienio koncertas; 14.00 Žinios vokiečių kalba; 14.15 Koncerto tęsinys; 15.00 Žinios vokiečių kalba; Po žinių — pertrauka iki 16.00 val.; 16.00 Garsų paradai; 17.00 Žinios vokiečių

kalba; 17.10 Sikstinios kapelos choro koncertas; 17.30 Kartojimas žinių, skaitytų 12 val., iš laikraščių, pranešimai; 18.00 Amžinasis moteriškumas. Poezijos ir muzikos montažas; 19.00 Pranešimai iš fronto, Vyriausios vokiečių karo vadovybės pranešimai ir žinios vokiečių kalba; 20.15 Vokiškai lietuviams; 20.30 Laikas, žinios, pranešimai, iš laikraščių, programa rytdienai; 21.00 Linksmoji pabaiga. Groja Kauno Radiofono salinis orkestras, dalyvauja Op. sol. Gr. Matulaitytė. Dirigentas J. Lechavičius; 22.00 Žinios vokiečių kalba. Po žinių vokiečių kalba Eltos žinios; 22.30 Programos pabaiga.

Vokiečių povandeniniai laivai laimėjo didelį mūšį Atlante

Smarkiai bombarduoti Maskvos karo fabrikai

Vyriausioji Fiurerio būstinė. VII-29. ELTA. Vyriausioji kariuomenės vadovybė praneša:

RYTŲ FRONTE

Rumunijos kariuomenės daliniai pasiekė Dniestro žiočių sritį. Tuo būdu iš priešų jau išvaduoti visa Besarabija.

Ukrainoje karo veiksmams nuolat plečiasi. Didžia dalimi jau yra sunaikinti tie priešų kariuomenės

daliniai, kurie buvo nugalėti, pralaužus Stalino liniją ir prasiveržus Smolensko kryptimi. Baigiamos sunaikinti paskutiniosios priešų karo pajėgos, kurios yra apsuptos srityje, esančioje į rytus nuo Smolensko.

Po kelių dienų galės būti pranešti žymūs belaisvių skaičiai ir karo grobio kiekiiai, kurie atvaizduos šio mūšinio naktinio rezultatus.

Į vakarus nuo Peipuso ežero kari-

nes priešų pajėgas apsupo ir pradeda naikinti tie vokiečių kariuomenės daliniai, kuriems buvo pavesta išvalyti Estiją. Praėjusią naktį

tvirti vokiečių kovos lėktuvų junginiai sėkmingai bombardavo Maskvos miesto karo fabrikas, tiekimo įmones ir susisiekimo įrengimus.

VAKARŲ FRONTE

Kovoje prieš Didžiąją Britaniją karinės oro pajėgos nuskandino vieną 1.000 tonų talpos prekybos laivą į rytų vakarus nuo Shetlando salų. Taip pat bombomis buvo pataikyta į vieną didelį prekybos laivą prie Anglijos pietryčių pakraščio. Kiti karinių oro pajėgų puolimai praėjusią naktį buvo nukreipti į uostų įrengimus Anglijos šiaurės rytų ir pietryčių pajūryje. Vokiečių sargybinis laivas numušė vieną britų lėktuvą. Priešo lėktuvai nei dieną, nei naktį nebuvo įskridę į Vokietijos teritoriją.

Vyriausioji Fiurerio būstinė. VII-29. ELTA. Vyriausioji kariuomenės vadovybė skelbia šį specialų komunikatą:

Vokiečių povandeniniai laivai mūšyje dėl Atlanto vėl pasiekė didelio laimėjimo.

Smarkiai spaudžiami naikintojų, karo laivų, povandeninių laivų spastų ir pagalbinių kreiserių, jie keletą dienų puolė vieną britų konvojų ir nuskandino viso 19 garlaivų, bendro 116.500 tonų talpumo. Be to, apsaugos pajėgos sunaikino vieną naikintoją ir vieną karo laivą.

BERLYNAS. E. Ryšium su liepos 29 dienos kariuomenės vadovybės pranešimu DNB iš karinių sluoksnių papildomai paėyrė dar tokių žinių:

Rytų fronto pietiniame ruože, užėmus Akkermaną, esantį prie Dniestro žiočių, rumunų kariuomenės daliniai baigė išlaisvinti visą Besarabiją. Vadinas, vokiečių ir rumunų kariniai junginiai, vadovaujami rumunų generolo ir vals'ybės vado Antoneseaus, visą Besarabiją išplėdė iš sovietų per trumpesnį laiką, negu penkias savaites. Nuo užimto Akkermano iki svarbiausiojo Ukrainos uosto Juodojoje jūroje — Odesos miesto yra oro keliu tik 50 kilometrų. Todėl dabar Odesa tiesiogiai įeina į fronto sritį. Jau liepos 20 dieną buvo paskelbtas kariuomenės vadovybės pranešimas, kad iš Besarabijos išsžgiavusios vokiečių rumunų pajėgos, palaužusios sovietų priešinimąsi rytiniame Dniestro krante, pradėjo priešą vyti.

Pietinėje Ukrainoje šiuo metu vokiečių, rumunų, vengrų ir slovakų junginiai kartu vežasi bėgantį priešą, tuo būdu pietuose plačiu frontu artinamiesi prie Juodosios jūros.

Šiauriniame Rytų fronto ruože suomiai ir toliau sėkmingai atlieka Karelijos išlaisvinimo veiksmus. Sąsmaukoje tarp Ladogos ir Onegos ežerų suomių kariuomenės daliniai, vadovaujami generolo feldmaršalo Mannerheimo, jau trijose vietose peržengė senąją Suomijos Sovietų Sąjungos sieną, verždamiesi už tos sienos Murmansko geležinkelio link. Nežiūrint sovietų sustiprinimų tiek už naujosios, tiek ir už senosios Suomijos Sovietų sienos ir nepaisant nepalankių gamtos sąlygų,

per penkias savaites suomiai toje vietoje atgavo 1940 m. kovo mėnesį bolševikų atimtą sritį, dėl kurios bolševikų kariuomenė kovojo daugiau kaip tris mėnesius.

VICHY. E. Centrinio prancūzų savanorių legiono kovą su bolševizmu komi.eto administracinė komisija, kuri liepos 29 d. pradėjo posėdžiauti Marselyje, praneša, kad iki šiol neokupuotoje Prancūzijos dalyje išrašė savanoriais 1.500 asmenų.

Karo nuostolių registracijos reikalu

Kauno miesto administracinėse ribose esančių turty savininkams skelbiama, kad registruojami dėl karo įvykė turto nuostoliai. Piliiečiai, kurie turi kalbamų nuostolių, padarytų tiesiogiai dėl karo ne anksčiau kaip 1941 m. birželio mėn. 22 d., surašo tai į atitinkamus blankus, gaunamus savo rajono butų valdytojo įstaigoje darbo valandomis, pasirašo juos ir ligi 1941 m. rugpjūčio mėn. 5 dien. 15 val. įteikia juos to paties rajono butų valdytojo įstaigoje.

Butų valdytojais užpildytus blankus ne vėliau kaip 1941 m. rugpjūčio mėn. 6 d. 15 val. įteikia Kauno Miesto Savivaldybės Ūkio Skyriuje, Putvinskio gt. Nr. 27 II aukšte 13 kamb. tarnautojui Citavičiui.

Nacionalizuotų pramonės ir prekybos įmonių ir susisiekimo žinybų sunaikinti (Kauno m. adm. ribose) turiai surašomi tų įmonių ir įstaigų centralizuotai ir taip pat ligi nurodyto laiko įteikiami nurodytoje vietoje.

Kauno Miesto Savivaldybės turto nuostolių sąrašus nurodytu laiku ir nurodytoje vietoje paduoda Savivaldybės Skyrių, įstaigų ir

įmonių viršininkai, kurių administruojamai sričiai tie turiai priklauso.

Žinias apie buvusį ir dabar neveikiančių įstaigų ir įmonių turto nuostolius paduoda buvusieji tų įstaigų ar įmonių viršininkai ar tarnautojai. Jeigu nukentėjusio turto savininko vietoje nėra, tai blanką užpildo ir pasirašo, nurodydamas savo adresą, kitas asmuo (kaimynas, pažįstamas, giminė).

Vienam savininkui išduodamas tik vienas blankas. Tik įmonėms ir įstaigoms, kur gali būti daugiau sunaikinto turto, išduodama daugiau blankų.

Aprašymą ir įvertinimus reikia padaryti teisingai, kad jie atitiktų antroje blanko pusėje esančius nurodymus, su kuriais reikia gerai susipažinti. Likusi tuščia blanko vieta užbraukiamą raidės „Z“ pavidalo ženklui. Parašas blanko turi būti išskaitomas. Blankas užpildomas rašalu švariai, išskaitomai ir be pataisų.

Informacijų šiuo reikalu gaunama Kauno Miesto Savivaldybės Ūkio Skyriuje, Putvinskio g. Nr. 27 II aukšte 13 kamb. pas tarnautoją Citavičių darbo valandomis ir telefonu Nr. 27400.

Daržovių krautuvėje

Laisvės alėja nr. 5

Kasdien visame Kaune pigiausi ir šviežiausi **AGURKAI** ir kitos daržovės. Pristatoma 3 kartus į dieną!

Smulkūs skelbimai

Utenos Apskritis Ligoninei tuojau reikalingos gail. sesuo ir akušerė. Prašymus su gyvenimo aprašymu siųsti Ligoninės Vedėjo vardu. 157(3)

SUPERKAMOS DARŽOVĖS
Pristatyti Kauno Maisto Gaminių Prekybos daržovių bazei Kaune, Lukšio g. 21 nr. (Liaudies Namų kieme). Mokamos geros kainos. Informacija telefonu 29283. 155(2)

Valstybiniam Kepurių ir Skrybėlių Fabrikui reikalingi kvalifikuoti kepurininkai.

Kreiptis nuo 8 — 15 val. į fabriko kontorą, Viliampolė, Raudondvario pl. Nr. 70, telef. Nr. 25228. 51(7)

Kas yra davęs taisymsi ar užsakęs siuvimui batus Kauno batsiuvių ir aulininkų kooper. gamybos artelėje „PADAS“ punktuose, privalo iki 8 m. rugpjūčio mėn. 15 d. iš minėtų punktų savo batus atsiimti. Iki nurodyto termino neatsiėmus, batai bus parduodami iš varžytynių.

Artelė „PADAS“ 141(2)

Nuo rugpjūčio 1 d. pradeda veikti Svetimo Ministerijos leisti I. Mikelkevičienės **MASINRAŠCIO KURSAI**. Dėl kursų lankymo galima kreiptis kasdien nuo 8 ligi 11 v. v. į kursų vedėją — Rotušės aikštė, N. 6 (įėjimas iš Jakšto g-vės) tel. 20774. 133(4)

Skubiai ieškoma mergaitė, mokanti virimo ir namų ruošos darbą. Parodos g-vė, Nr. 9, bt. 2. 169(1)

Reikalinga tarnaitė, mokanti namų ruošą ir virti ir mylinti vaikus. Adresas: Dainavos gt. 12, b. 3. Kaunas. 168(1)

Prie dviejų asmenų reikalinga šeiminkė su gera rekomendacija. Kreiptis: Ivinskio gt. 44, Sančiai, J. Šukys. 167(1)

Zemės Bankui skubiai reikalingas-a vertėjas - korespondentas-ė, gerai mokas-anti vokiečių ir lietuvių kalbas. Kreiptis darbo metu į Banko sekretoriatą Kaunas, Duonelaičio 35, tel. 24321, vid. 11. 166(1)

Kariškis, mokas vokiečių kalba, turis ilgametį stažą administracijos ir buhalterijos srityje, ieško darbo. Siūlyti administracijoj „I Laisvė“ A. R. 162(1)

SKELBIMAS

S. m. liepos mėn. 28 d. 10 val. 30 min. tarp Sančių turgavietės ir geležinkelio tilto pamestas portfelis su maisto kortelių talonėliais bei kitais dokumentais ir pinigais Rbl. 2610 ir RM. 66,50.

Radęs asmuo prašomas pranešti Policijos IV Nuovados Viršininkui arba „Paramos“ Direkcijai, Karmelitu gt. 22 Nr. 170(2)

Prie Viliampolės tilto pamečiau portfelį su dokumentais. Už atlyginimą prašau gražinti Čechavičiui, Italijos g-vė 66 b. 3. 163(1)

BYLININKŲ ŽINIAI

Visi piliečiai, kurie turi teismuose nebaigtas bylas ir, po bylos iškėlimo, pakeltė savo gyvenamąją vietą, tuojau turi pranešti atitinkamam teismui savo ir savo liudininkų bei priešingosios šalies naują gyvenamąją vietą.

Kauno Apygardos Teismo Pirmininkas 161(1)

„Dolerinio imperializmo“ spaudimas Pietų Amerikai

J. A. Valstybės siekia padaryti Pietų Amerikos žemyno valstybes sau priklausoma kolonija

BERLYNAS. E. Reicho sostinės politiniuose sluoksniuose atžiai stebimos vis ryškiau besireiškiančios „dolerinio imperializmo“ tendencijos Pietų Amerikos atžvilgiu. Savaimė suprantama, pabrėžiama tuose sluoksniuose, formaliu požiūriu tarp Vokietijos ir Pietų Amerikos valstybių prekyba vyksta. Jei Anglija šiandien tą prekybą blokuoja, tai, įtakingų sluoksnių nuomone, dėl to kenčia pačios Pietų Amerikos valstybės, ir pirmiausiai dėl to, kad ūkinis kompensacijos faktorius Pietų Amerikai pirmoje eilėje yra Europa, o ypatingai Vokietija. Vokiečių nuomone, nėra abejonės, kad Jungtinės Amerikos Valstybės, pasinaudodamos dabartine prievartos padėtimi, kokioje yra Pietų Amerikos valstybės, su paskolų ir panašių priemonių pagalba tenai stengiasi įsigyti didelių ūkinių interesų, ne paskutinėje eilėje siekdamas aplinkinių kelių įsigyti politinę įtaką ir padaryti spaudimą į Pietų Amerikos valstybes Roosevelto karinių tikslų prasme.

Čia nenuityloma, kad dėl tokios dalykų padėties daugiausia nukentėia pati Pietų Amerika, kuri, kaip žinoma, negali būti Jungtinėms Valstybėms natūralus prekybos partneris, ir dėl to iš vokiečių pusės laikoma neišvengiama, kad Pietų Amerikos valstybės tokio-

Karas tarp Peru ir Ekvadoro eina visu smarkumu

LIMA. E. Oficialiai pranešama, kad 60 kilometrų platumo fronte buvo atmuštas Ekvadoro kariuomenės puolimas ir kad „priešas persekiojamas ir naikinamas“. Per karo veiksmus buvusi atimta Matapalo sala, kurią Ekvadoras buvo okupavęs 1938 m. Buvę paimta daug belaisvių ir karo medžiagos.

ATSTOVŲ RŪMAI ATMETĖ ROOSEVELTO ISTATYMO PROJEKTĄ

VASHINGTONAS. E. 25 balsais prieš 114 ats'ovų rūmai antradienį atmetė istatymo projektą, kuriuo Rooseveltas turėjo būti igaliotas perimti fabrikus, jeigu grėstų pavojus nutrūkti svarbiai ginklų gamybai. Istatymo projektas gražinamas atitinkamai komisijai antrą kartą persvarstyti.

mis aplinkybėmis savo ūkinės pažangos atžvilgiu stovi prieš didelius pavojus. Wilhelmstraseje šiandien buvo nurodyti metodai, kuriais JAV žydiškasis dolerinis imperializmas iš tokios prievartinės Pietų Amerikos padėties stengiasi savo žinomiesiems politiniams planams pasidaryti politinį įrankį. Tie metodai yra tikras mokymų pavyzdys, koku būdu tam tikros ūkinės jėgos ir ūkinės grupės aplinkinių kelių paskolų pagalba stengiasi įsigyti įtakos. Reicho vyriausybė, kaip ryšium su tuo pareiškama Berlyne, turi įrodymų dėl priemonių ir metodų,

kuriais Jungtinės Amerikos Valstybės siekia įsigalėti Pietų Amerikoje, turėdamos tikslą padaryti Pietų Amerikos žemyno valstybes sau priklausoma kolonija.

Tuose įrodymuose, kaip toliau Berlyne patiriama, yra duomenų ir apie slaptas derybas, kuriomis Jungtinės Amerikos Valstybės siekia Pietų Amerikoje įsigyti kai kurias karines bazes.

Berlyno politiniuose sluoksniuose manoma, kad tos medžiagos paskelbimo, kuri žada būti tikra sensacija, galima laukti jau artimiausiomis dienomis.

Prancūzų Indokinijoje pradėta išlaipinti japonų kariuomenę

ŠANCHAJUS. VII-29. ELTA. Honane oficialiai buvo pranešta, kad

antradienį rytą į šiaurę nuo Camranho įlankos buvo pradėta laipinti į krantą japonų kariuomenę.

Oficialiame pranešime sakoma, kad japonų karą aviacijai pavesti aštuoni aerodromai, jų tarpe ir Saigono aerodromas. Tuo tarpu Saigone rengiamasi priimti japonų kariuomenę. Prancūzų prekybos rūmų patalpa skiriama japonų kariuomenės vyriausiojo štabo būstinei, o kinų prekybos rūmų patalpa — japonų štabui.

Japonų laivynas galės plačiai naudotis uosto įrengimais. Saigono viešbučiuose apsigyveno daug japonų karininkų, kurie čia atvyko praėjusios savaitės pabaigoje.

Pasirengimai japonų kariuomenei priimti vyksta ramiai, be jokio trynimosi. Tuo tarpu gyventojų nepasitikėjimas anglų ir kinų finansinėmis įstaigomis pirmadienį privedė prie bankų užplūdimo. Anglų bankai nutarė apriboti indėlininkams išduodamas sumas iki 500 piastrų.

TOKIO. E. Japonijos laivyno Pietų Kinijoje suteiktomis žiniomis, vakar Japonijos jūrų ir sausumos pajėgos atvyko prie Saigono, Indokinijoje.

TOKIO. E. Tolimesnių Japonijos kariuomenės dalių pasiuntima

į Prancūzų Indokiniją. Tokiojo laikraščiai aiškina ta svarbia priežastimi, kad šį žygį Japonija buvo priversta padaryti dėl kartą priešingėsiu Anglijos ir Jungtinių Valstybių vartojamų priemonių. Laikraštis „Hoši Šimbun“ rašo, kad Japonijos tikslai Tolimųjų Rytų pietinėje dalyje yra grynai taikos pobūdžio. Anglijos ir Amerikos spaudimas, daromas Tajui, taip pat vadinamojo priešjaponiško fronto stiprinimas priverstas Japoniją griebtis saugumo priemonių visoms Azijos Rytuose esantiems kraštams ir pačiai sau. „Tokio Asahi Šimbun“ yra nuomonės, kad Japonija, pasisąsdama daugiau kariuomenės pajėgų į Indokiniją, turėjo galvoje Japonijos ir Prancūzijos naudą. Šis Japonijos žingsnis esąs pada-

ryžiaus spauda vadina lemiamomis valandomis Prancūzijai. Laikraštis „Les Nouveaux Temps“ rašo, kad prancūzų kolonijoms gresia pavojus.

Laikraštis reiškia nuomonę, kad kabineto pertvarkymo Vichy problema yra skubi ir neišvengiama. Negalima reikalauti, ir toliau kantariai laukti, — tai buvo, laikraščio žodžiais, pagrindinė Vichy politikos linkmė. Ši politika neturi ir

negali būti vedama toliau. Taip toliau būti negali, kadangi pasekmės bus tokios, jog, galiausiai, Prancūzija nebebus kolonijinė valstybė ir pamažu praras visą savo tautinį vieningumą. Prancūzų laikraštis reikalauja, kad būtų sudaryta vyriausybė, kuri būtų aktyvus tautinės vienybės simbolis.

Prancūzijos vidaus ir užsienio politikos padėtis šiuo metu yra tiek sunki, kad maršalas nedelsdamas turi aplink save sutelkti visų prancūzų vieningą bendradarbiavimo bloką.

100 japonų lėktuvų bombardavo Čunkingą

ŠANCHAJUS. E. Daugiau kaip 100 japonų lėktuvų pirmadienį bombardavo Čunkingą, o taip pat toliau ir vakarus esančias bazes — Čeliucingą, Neikiangą ir Luchciangą. Čunkingo miestą japonų lėktuvai bombardavo periodinėmis bangomis devynias valandas. Tai buvo ilgiausiai trukęs Čunkingo bombardavimas iš oro. Čunkingo priešlėktuviniai pabūklai neveikė, bet pakilo kinų lėktuvai. Iš dvylikos pastebėtų kinų lėktuvų, japonų žiniomis, trys buvo numušti.

NEW YORKAS. E. United Press žiniomis, Sidnėjuje ir kituose Naujosios Pietų Valijos miestuose daugiau kaip 20.000 darbininkų paskelbė vienos dienos protesto streiką. Darbininkai susstrebavo. Australijos vyriausybei nesutikus paleisti du suimtuosius komunistus.

„Rooseveltas sugautas klastojant“

Berlyno spauda apie Belmontės incidentą

BERLYNAS. VII. 29. ELTA. Berlyno spauda su didžiausiu susidomėjimu svarsto Belmontės incidentą. Laikraščiai savo straipsniuose tuo klausimu deda tokias antraštes: „Rooseveltas sugautas klastojant“, „Sensacingi Jungtinių Valstybių intrigų Pietų Amerikoje demaskavimai“, „Bolivijos vyriausybė Vašingtono siundoma šmeižti Vokietiją“ ir pan. Laikraščiai skelbia Bolivijos karo atašės Belmontės pareiškimą vidaus ir užsienių spaudos atstovams, o taip pat naują Reicho vyriausybės notą Bolivijos vyriausybei. Laikraščiai ir patys dėl to incidento pasisako.

„Voelkischer Beobachter“ apibū-

dina incidentą su Belmonte, kaip grandį visoje grandinėje apgavysčių iš Vašingtono pusės, siekiant pavergti visas Pietų Amerikos tautas ir įstumti jas į anglų bei žydų karą. Šį kartą Rooseveltas beribė neapykanta Vokietijai nuėjusi kiek per toli, ir jis galėjęs būti tuoj prieš visą pasaulį demaskuotas. Laikraštis pabrėžia, jog visos tają mylinčios tautos, o, visų pirma, Pietų Amerika turi progos matyti demaskuotą visą Rooseveltą nepadorumą, negarbingumą ir jo nepagrįstą šmeižimą.

Tai, kas vakar atsitiko Bolivijos tautai, rytoj gali atsitikti bet kuriam kitam Ibero Amerikos kraštui.

Pietų Amerikai iš tikrųjų gresia įsibrovimas.

Tačiau tai nebus tolimesios Europos įsibrovimas, nes toks įsibrovimas būtų visiškai beprotybė, bet žydiško imperializmo įsibrovimas iš New Yorko ir Vašingtono. Šis žydiškasis imperializmas pastatęs sau tikslą pagrobti laisvę visoms mažesnėms ir silpnesnėms, negalinčioms apsiginti tautoms ir padaryti jas bevaliais išnaudojimo objektais.

kuri vyko su miško eksportu iš tolimes šiaurės.

Net 20 metų Rytų Karelija buvo kultūringojo pasaulio gėdos dėmė.

Ištisus 20 metų ten kentėjo ir mirė geriausi, aukštai kultūriškai iškilę rusų ir kitų Tarybų Sąjungos tautų žmonės.

Tačiau kryžiaus karas pribaigs šitą baidyklę. Milijonai kentančių žmonių su viltinai tvaskančiomis širdimis žvelgia į vakarus, iš kur ateis išlaisvinimas ir gyvenimas.

Iš „Feldzeitung“

Rytų Karelija - bolševikų koncentracijos stovykla

Čia buvo kankinami milijonai tremtinių. Kultūringojo pasaulio dėmė bus nutrinta

Dar bolševikams tebesant Lietuvoje, turėta žinių, kad kai kurie lietuviai yra išvežti į Kareliją. Bolševikų buvo tvirtinama, kad išvežtieji puikiai gyvena, tačiau turi dirbti kai kurį darbą. Vokiečių laikraštis „Feldzeitung“ plačiau apibūdina Rytų Kareliją, nes turi konkrečių žinių. Dedamo straipsnio vertimas vaizduoja, kaip ten turi kentėti ir lietuviai. — Suomų frontas nusitęsė nuo Kolo pusiasalio iki Ladogos ežero arba nuo Suomų įlankos iki Baltosios jūros.

Nedraugiška čia žmogui gamta.

Tik pietų srityje, apytikriai tarp Viipurio ir Ladogos ežero, klimatas ir vieta tinka Vidurio Europos gyventojui. Pietuose yra ir svarbiausieji Karelijos miestai. Tai Viipuri, Kexholmas ir Serdopolis. Ten pat yra didžiausios įmonės, kurios perdirba svarbiausią šalies turtą — medį. Nedideliam gyventojų skaičiui medžio apdirbimo darbas yra vienintelis verslas. Jei Suomija yra vadinama „tūkstančių ežerų kraštu“, tai tas pats vardas tinka ir Karelijai. Karelijoje taip pat matyti tūkstančiai didesnių ir mažesnių ežerų, kurie vienas su kitu susisiečia kanalais. Tuo būdu ežerai ir kanalai sudaro puikius kelius gabenti didžiulėms

eglėms ir pušims į lentpiuves ir į uostus.

Karelijos žiema gana griežta. Kai bolševikai įsilaužė į Kareliją, tai pamatė, kad ne tik su drąsia tauta turi kovoti, bet taip pat ir su šaltu klimatu, kokio Vidurio Rusijoje nėra. Tačiau kai milžiniškos pusnyš ištirpsta, kai beržai pasipuošia žalia varsa ir kai upės didžiulius vandens kiekius nuneša į jūras, tai Karelijos žmonės pradeda kankinti naujas slogutis.

Nesuskaitomų uodų spiečiai užpuola žmones ir gyvulius, geria jų kraują ir kankina neįsivaizduojamu būdu. Jei tropikų srityje europiečiai tam tikru tinkleliu ginasi nuo moskitų, tai panašiai ir Karelijos gyventojas turi gintis nuo uodų. Tačiau yra ir tam tikras skirtumas, nes tropikuose tik dieną tenka nuo moskitų gintis, o Karelijoje reikia nuo uodų gintis dieną ir naktį. Karelijos uodai per savo vaikus mažuose ežeruose ir pelkėse, kurios aplamai nepasiduoda išdžiovinamos.

Kalbamos pelkės vasaros metu visai nepereinamos. Tik geležinkeliai ir dirbtiniai keliai sudaro įsimtį. O šiaip ežerai ir kanalai yra vieninteliai vasaros meto susisiekimo keliai.

Toliau į šiaurę Karelijos didžiulės girlos pamažu retėja. Nei eglė, nei pušis neišlaiko žiaurios žiemos

šalčio ir ilgų žiemos nakties mėnesių. Tik vienas pats beržas atlaiko visas gamtos nemalones. Beržas išsikraipo ir išsišakoja, tačiau išlaiko didžiulius šalčius ir žiaurūs vėjo dvelkimus. Karelijos beržo medis yra geltonos spalvos ir gana šakotas, be to labai kietas. Tačiau plačiai vartojamas baldams daryti, todėl vadinamas šiaurės Europos tauriuoju medžiu.

Kai bolševikai baisiuoju teroru pradėjo viešpatuoti po plačiąją Rusiją ir kai apsižvalgė po apylinkines vietas, į kurias būtų ištrečiama milijonai politinių belaisvių,

bolševikams buvo paranku Rytų Kareliją paversti milžiniška koncentracijos stovykla.

Stovyklos dydį Vidurio Europos gyventojas vargiai gali įsivaizduoti. Stovykla yra daug didesnė, negu Elbės ir Oderio sritis.

Ne tik sargyba, šunes ir vielos, bet taip pat ir nekelingi plotai atgraso tremtinius pabėgti, kurių skaičiuojama milijonais. Tie laimingieji, kurie nugalėjo nežmonišką kliūtis ir pabėgo į Suomiją, pranešė pasauliui apie Rytų Karelijos baisybes.

Anksčiau gyvenusiųjų Karelijoje žmonių seniai nebėra. Jie buvo prievartos būdu iškraustyti arba patys pabėgo nuo bolšev-

vikų santvarkos. Už menkiausi valgi, duona ir žuvies sriuba, Ukrainos ir Volgos ūkininkai, o taip pat ankstybesnė Rusijos valdininkijos ir dvasiškijos dalis, pagaliau, politiškai nepatikimi žmonės, klajokliai ir nusikaltėliai, turį kirsti mišką, krauti medžius uostuose ir arba dirbti lentpiuvėse. Į Anglijos ir Olandijos medžio sandėlius atėjo neabejotini dokumentai, kur atsišaukimų forma kreipiamasi į kultūringąjį pasaulį, kad būtų kovojama su pasaulio kultūros priešu — bolševizmu. Dažnai tarp eksportuojamo medžio pasitaikė lakštelių arba tiesiog ant lentų buvo rašomos pagalbos šaukiančios eilutės. Visa tai buvo daroma gera vokiečių, prancūzų, anglų kalba. Tai parodo, kad

žymų tremtinių skaičių sudaro mokyti žmonės.

Neatsakingas trėmimas žmonių, kurie Rytų Karelijos koncentracijos stovyklose buvo panaudojami darbams, Maskvos valdžios pareigūnams pasirodė ne tik leistinas, bet ir itin pelningas. Kaip gi kitaip su milijonais žmonių pasielgti, kurie be jokios pagalbos buvo pavergti, nes jei per vienerius metus šimtas tūkstančių mirė, tai jų vietą atėjo šimtas tūkstančių kitų, ir, pagaliau, kuo pigesnis buvo išlaikymas, tai juo geresnė buvo bolševikų devizų prekyba,